

RADCA PRAWNY ROBERT WTOREK
KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Katowice, dnia 28 grudnia 2017 roku

Trybunał Konstytucyjny

Al. Jana Szucha 12a

00-918 Warszawa

Skarżąca: M Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T , ul.
, KRS:

reprezentowana przez radcę prawnego Robert Wtorka nr wpisu KT 2177–
pełnomocnika z urzędu ustanowionego na podstawie postanowienia Sądu
Rejonowego w T z dnia września 2017 roku (sygn. akt:
) oraz decyzji Okręgowej Izby Radców Prawych w Katowicach z dnia
października 2017 roku,

adres do korespondencji: radca prawny Robert Wtorek, Kancelaria Radcy
Prawnego Robert Wtorek, ul. Hutnicza 6, 40-241 Katowice.

SKARGA KONSTYTUCYJNA

W imieniu skarżącego – M Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w
T , na podstawie:

postanowienia Sądu Rejonowego w T z dnia września 2017 roku (sygn. akt:
) oraz decyzji Okręgowej Izby Radców Prawych w Katowicach z dnia października
2017 roku, doręczonych w dniu 19 października 2017 roku, które składam w załączeniu,

na podstawie art. 79 ust. 1 i art. 188 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z
art. 77 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z 30 listopada 2016 roku o organizacji i trybie postępowania
przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2072) wnoszę o stwierdzenie, że
przepisy na podstawie których doszło do wydania wyroku przez sąd orzekający ostatecznie o
prawach i wolnościach skarżącego tj.:

- 1. art. 77 § 1 pkt 1) i § 9 ustawy o ustroju sądów powszechnych w zakresie jakim
dopuszcza możliwość delegowania przez Ministra Sprawiedliwości i Prezesa
Sądu Apelacyjnego sędziego do pełnienia obowiązków w szczególnie
uzasadnionych wypadkach w sądzie instancji wyższej niż ta, która jest wskazana
w akcie powołania przez Prezydenta RP, jest niezgodny art. 45 ust. 1 Konstytucji**

Ul. Hutnicza 6
40 – 241 Katowice

tel. +48 604 24 10 18
e-mail: wtorek.robert.kancelaria@gmail.com

(prawem do właściwego sądu) oraz art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 Konstytucji (zasadą trójpodziału władz) oraz art. 144 ust. 3 pkt. 17 Konstytucji (uprawnienia przypisanego Prezydentowi RP do powoływania Sędziów co ustawa o ustroju sądów powszechnych w art. 55 § 3 precyzuje, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powołując do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim wyznacza miejsce służbowe (siedzibę) sędziego,

2. art. 244 § 1 kodeksu postępowania cywilnego w zakresie jakim, Sąd rozstrzygający sprawę opierając się na dokumencie urzędowym przyjmuję a priori jego prawdziwość i nie weryfikuje z urzędu mimo istnienia uzasadnionych wątpliwości związanych z wydaniem osobie nieuprawnionej dokumentu urzędowego, który może zawierać informacje niezgodne z prawdą, a przy tym, których istnieniu zaprzeczyły obie strony postępowania jest art. 2 Konstytucji (zasadą demokratycznego państwa prawa) oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji (prawem do sądu),
3. orzekania w przedmiocie dopuszczalności skargi konstytucyjnej przez referendarza sądowego/asesora Sądu Rejonowego oraz orzekanie sądu powszechnego o warunkach dopuszczalności skargi konstytucyjnej w tym w oparciu o art. 117 § 5 k. p. c. poprzez oddalenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej z uwagi na jej bezzasadność jest niezgodny z art. 79 ust. 1 (prawem do wniesienia skargi konstytucyjnej do Trybunału Konstytucyjnego), art. 188 pkt 5 (wyłącznie właściwością rzeczową Trybunału Konstytucyjnego do orzekania w przedmiocie zasadności skargi konstytucyjnej), art. 10 ust. 2 Konstytucji (podziału władzy sądowniczej na sądy i trybunały), art. 45 ust. 1 (prawem do właściwego sądu),

Jednocześnie wnoszę o:

- zasądzenie od Skarbu Państwa (stawki powiększonej o podatek od towarów i usług)
- a) kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w wysokości dwukrotności stawki przewidzianej w § 16 ust. 6 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 3 października 2016 roku oraz
  - b) kosztów stawiennictwa na rozprawie według klucza   km x 2 x 0,8358 zł/km (co stanowi   złotych za każdą rozprawę), które to koszty nie zostały zapłacone przez Skarżącą ani w całości ani w części. Znaczny nakład pracy związany ze sporządzeniem niniejszej skargi oraz znaczny stopień złożoności sprawy uzasadnia zasądzenie kosztów pomocy z urzędu w wysokości dwukrotności stawki określonej w w/w rozporządzeniu oraz kosztów stawiennictwa na każdej rozprawie.

UZASADNIENIE

I. Legitymacja skarżącego do złożenia skargi konstytucyjnej

1. Zgodnie z art. 79 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne prawa i wolności zostały naruszone ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał Konstytucyjny wywiódł z zasady państwa prawnego „zasadę konstytucyjnego prawa do sądu obywateli i innych podmiotów występujących w obrocie prawnym.” – sygn. akt K 4/91, OTK z 1992 r. cz. I. poz. 2. Nie ulega wątpliwości, iż niniejsza skarga konstytucyjna dotyczy praw przysługujących spółce jako osobie prawnej dlatego też Skarżąca ma legitymację do jej skutecznego wniesienia.

II. Wymóg wyczerpania drogi prawnej

2. Wymóg wyczerpania drogi prawnej został wypełniony gdyż ostateczne i prawomocne orzeczenie sądowe orzekające w przedmiocie praw i wolności skarżącego stanowi wyrok Sądu Apelacyjnego w K z dnia czerwca 2017 roku wydany w sprawie o sygn. akt oddalający apelację M Sp. z o. o. od wyroku Sądu Okręgowego w K

III. Termin do wniesienia skargi konstytucyjnej

3. Wskazuję, że ostateczne rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w K z dnia czerwca 2017 roku wydane w sprawie o sygn. akt, w związku z którym skarżący dopatrzył się naruszenia jego konstytucyjnych praw i wolności, zostało doręczone skarżącemu 24 lipca 2017 roku.

Dane przesyłki:

Numer przesyłki	
Data nadania:	2017-07-19
Rodzaj przesyłki:	Przesyłka firmowa polecona zamiejscowa
Kraj nadania:	Polska
Kraj przeznaczenia:	Polska
Urząd nadania:	PP K
Usługi komplementarne/dodatkowe:	Potwierdzenie odbioru
Masa:	0.05 kg

Status przesyłki:

Nazwa zdarzenia	Data i czas	Jednostka pocztowa
Nadanie	2017-07-19 15:27	PP K
Przesyłka w transporcie	2017-07-19 18:00	
Przygotowano do doręczenia	2017-07-20 08:24	UP T
Przekazano do doręczenia	2017-07-20 10:27	UP T
Awizo - przesyłka do odbioru w placówce	2017-07-20 10:28	FUP T
Do odbioru w placówce	2017-07-20 14:50	FUP T
Odebrano w placówce	2017-07-24 09:49	FUP T

4. Następnie wskutek złożenia w dniu 29 lipca 2017 roku wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i złożenia skargi konstytucyjnej listem poleconym nr _____ doszło do wstrzymania biegu 3 miesięcznego (art. 77 ust. 1 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym) terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym), który wznowił bieg 19 października 2017 roku tj. w dniu doręczenia radcy prawnemu decyzji o wyznaczeniu go pełnomocnikiem skarżącego.

Dowód:

wniosek o ustanowienie pełnomocnika z 29.07.2017 r.

Dane przesyłki:

Numer przesyłki	
Data nadania:	2017-07-29
Rodzaj przesyłki:	List polecony ekonomiczny
Kraj nadania:	Polska
Urząd nadania:	FUP T
Masa:	0.35 kg

Status przesyłki:

Nazwa zdarzenia	Data i czas	Jednostka pocztowa
Nadanie	2017-07-29 16:14	FUP T
Przesyłka w transporcie	2017-07-29 18:00	
Przygotowano do doręczenia	2017-07-30 03:30	UP T
Doręczono	2017-07-31 08:44	UP T
Przekazano do doręczenia	2017-07-31 09:10	UP T

5. Jak zostało już podane powyżej decyzja Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach o wyznaczeniu radcy prawnego Roberta Wtorek jako pełnomocnika z urzędu (celem wniesienia skargi konstytucyjnej odnoszącej się do wyroku Sądu Apelacyjnego w K z dnia czerwca 2017 roku sygn. akt) zostało doręczone 19 października 2017 roku.

Dane przesyłki:

Numer przesyłki

Data nadania: 2017-10-17

Rodzaj przesyłki: List polecony priorytetowy

Kraj nadania: Polska

Urząd nadania: PP K

Status przesyłki:

Nazwa zdarzenia	Data i czas	Jednostka pocztowa
Nadanie	2017-10-17 20:01	PP K
Przesyłka w transporcie	2017-10-17 21:00	
Przygotowano do doręczenia	2017-10-19 09:42	UP K
Przekazano do doręczenia	2017-10-19 10:04	UP K
Doręczono	2017-10-19 18:31	UP K

~~Z wiedzy posiadanej przez pełnomocnika z urzędu Nie został złożony nadzwyczajny środek zaskarżenia od w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w K~~

IV. Stan faktyczny

6. Wnioskiem z dnia 29 lipca 2017 roku, w związku z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K z dnia czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt Spółka M Sp. z o. o. z siedzibą w T zwróciła się do Sądu Rejonowego w T o ustanowienie pełnomocnika procesowego celem wniesienia skargi konstytucyjnej na przepisy na podstawie których doszło do wydania w/w wyroku. W uzasadnieniu wnioskodawca powołał, że w jego ocenie:

- Orzekanie sędziego delegowanego w sądzie wyższej instancji niż ta do której posiada nominację sędziowską jest niezgodne z prawem do „właściwego sądu” w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz prawa orzekania w danym Sądzie wyłącznie przez sędziów nominowanych przez Prezydenta RP,
- Normy art. 244 § 1 k. p. c. jako niezgodnej z zasadami państwa prawa i prawem do rozpoznania sprawy przez Sąd w aspekcie odmowy zweryfikowania okoliczności faktycznych związanych z wydaniem osobie nieuprawnionej

dokumentu urzędowego poświadczającego okoliczności nieprawdziwe, których istnieniu zaprzeczyły obie strony postępowania,

- Orzekanie w przedmiocie dopuszczalności skargi konstytucyjnej przez asesora Sądu Rejonowego (który nie jest wymieniony w ustawie o Trybunale Konstytucyjnym) oraz orzekanie sądu powszechnego o warunkach dopuszczalności skargi konstytucyjnej – skoro delegacja ustawy o Trybunale wskazuje jedynie na możliwość weryfikowania aspektów ekonomicznych przez sąd powszechny.

7. W tym miejscu należy, w chronologii czasowej, przedstawić niezbędne okoliczności poprzedzające wydanie przez Sąd Apelacyjny w K wyroku z dnia czerwca 2017 roku. Wyrokiem z dnia marca 2016 roku Sąd Okręgowy w K w sprawie o sygn. akt jednoosobowo w składzie delegowanego sędziego sądu rejonowego oddalił powództwo wytoczone przez M Sp. z o. o. przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w T o zapłatę kwoty złotych wraz z odsetkami od czerwca 2015 roku do dnia zapłaty a ponadto zasądził od powoda na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Należy wskazać, że bezpośrednią podstawą wytoczonego powództwa o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w T było wydanie - w postępowaniu o sygn. akt zainicjowanym przez Skarżącą poprzez złożenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej - przez Referendarza Sądowego postanowienia oddalającego tenże wniosek z uzasadnieniem, iż prawo do skargi konstytucyjnej przysługuje wyłącznie w przypadku wydania w sprawie ostatecznego wyroku przez Sąd powszechny, a nie w przypadku wydania opinii o braku podstaw do wniesienia skargi konstytucyjnej (która nie podlega żadnej merytorycznej kontroli według Referendarza Sądowego).

W postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K i Sądem Apelacyjnym w K czynności procesowe w imieniu Skarbu Państwa były podejmowane przez radcę Prokuratorii Generalnej, który posługiwał się dokumentem urzędowym w postaci legitymacji radcy Prokuratorii. Oba Sądy – mimo zgłoszenia przez M Sp. z o. o. wątpliwości co do okoliczności zaświadczonych przez treść w/w dokumentu tj. posiadania uprawnień wskazanych w art. 54 ust. 2 pkt 4 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej nie poddały treści tego dokumentu weryfikacji.

8. Następnie Sąd Apelacyjny w K wyrokiem z dnia czerwca 2017 roku sygn. akt oddalił apelację M Sp. z o. o. od w/w wyroku Sądu Okręgowego oraz zasądził od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej RP złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

V. Stan prawny

- I. Zarzut niezgodności art. 77 § 1 pkt 1) i § 9 ustawy o ustroju sądów powszechnych z art. 45 ust. 1 Konstytucji (prawem do właściwego sądu), art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 Konstytucji (zasadą trójpodziału władz) oraz art. 144 ust. 3 pkt. 17 Konstytucji (uprawnienia przypisanego Prezydentowi RP do powoływania Sędziów)
9. Instytucja delegowania sędziego za jego zgodą do czasowego pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie niż ten, który został wskazany w akcie powołania, nasuwa zastrzeżenia z punktu widzenia konstytucyjnej zasady obywatela do sądu właściwego, niezależnego, bezstronnego i niezawisłego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).¹
10. Zgodnie z art. 10 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji:
1. Ustrój Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej.
  2. Władzę ustawodawczą sprawują Sejm i Senat, władzę wykonawczą Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Rada Ministrów, a władzę sądowniczą sądy i trybunały.
11. Należy podnieść, iż przewidziane w art. 77 § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych uprawnienie Ministra Sprawiedliwości jako przedstawiciela władzy wykonawczej do wpływania na władzę sądowniczą za pomocą instytucji delegacji narusza zasadę równowagi i trójpodziału władz. Narusza on również uprawnienie wyłączone Prezydenta RP do powoływania sędziego (art. 144 ust. 3 pkt. 17 Konstytucji) co ustawa o ustroju sądów powszechnych w art. 55 § 3 precyzuje, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powołując do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim wyznacza miejsce służbowe (siedzibę) sędziego.
12. Zgodnie z art. 10 ust. 2 Konstytucji władzę sądowniczą sprawują sądy i trybunały, zaś w myśl art. 45 ust. 1 ustawy zasadniczej „każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”. Koniecznym elementem zasady podziału władzy są niezależność sądów i niezawisłość sędziów" (wyr. TK z 14.4.1999 r., K 8/99, OTK 1999, Nr 3, poz. 41).
13. Dodatkowo należy wskazać, że art. 77 § 1 i § 9 ustawy o ustroju sądów powszechnych pozostaje w sprzeczności w przewidzianą w art. 55 § 1 i § 3 tej ustawy wyłączną kompetencją Prezydenta RP do powoływania danej osoby – na

---

¹ Górski Antoni, Prawo o ustroju sądów powszechnych – Komentarz, wydanie elektroniczne Lex 2013

wniosek Krajowej Rady Sądownictwa - do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim i wyznaczenia miejsca służbowego (siedziby) sędziego.

II. Zarzut niezgodności art. 244 § 1 kodeksu postępowania cywilnego z art. 2 Konstytucji (zasadą demokratycznego państwa prawa) oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji (prawem do sądu),

14. Należy wskazać, iż art. 244 § 1 kodeksu postępowania cywilnego w zakresie jakim, Sąd rozstrzygający sprawę opierając się na dokumencie urzędowym nie weryfikuje z urzędu okoliczności faktycznych związanych z wydaniem osobie nieuprawnionej dokumentu urzędowego, który może zawierać informacje niezgodne z prawdą, a przy tym, których istnieniu zaprzeczyły obie strony postępowania jest art. 2 Konstytucji (zasadą demokratycznego państwa prawa) oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji (prawem do sądu),

15. Należy wskazać, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K i Sądem Apelacyjnym w K czynności procesowe w imieniu Skarbu Państwa były podejmowane przez radcę Prokuraturii Generalnej, która posługiwała się dokumentem urzędowym w postaci legitymacji radcy Prokuraturii. Oba Sądy – mimo zgłoszenia przez M Sp. z o. o. wątpliwości co do okoliczności zaświadczonych przez treść w/w dokumentu tj. posiadania uprawnień wskazanych w art. 54 ust. 2 pkt 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej nie poddały jego treści weryfikacji.

M Sp. z o. o. w piśmie z dnia listopada 2016 roku złożonym do Sądu Apelacyjnego w K – w ślad za złożoną apelacją – wskazała, iż „zgodnie z wiedzą uzyskaną w toku innego postępowania reprezentująca pozwanego osoba nie ma aktualnie uprawnień o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej albowiem nawiązała stosunek pracy i na podstawie art. 4b ust. 1 pkt 1 prawa o adwokaturze została pozbawiona możliwości wykonywania zawodu adwokata albowiem ustawa zabrania łączenia stosunku pracy z wykonywaniem zawodu adwokata. Zgodnie z ustawą prawo o adwokaturze w wyniku podpisania umowy o pracę z mocy prawa wygasa uprawnienie osoby, która umowę taką podpisała do wykonywania zawodu adwokata.

Dowód:

pismo procesowe M Sp. z o. o. z dnia .11.2016 r.

16. Art. 244 k. p. c. nie nakłada na Sąd obowiązku - wobec istnienia ku temu uzasadnionych przesłanek - badania dokumentu urzędowego - a nawet możliwości - pod kątem jego prawdziwości i zgodności z prawdą zawartych w nim oświadczeń i w tym zakresie jest niezgodny z art. 2 Konstytucji (zasadą demokratycznego państwa prawa) oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji (prawem do sądu),

17. W ujęciu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP prawo do odpowiedniego ukształtowania postępowania sądowego jest prawem do "sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki". Jakkolwiek odpowiednie ukształtowanie postępowania sądowego niekiedy sprowadzane jest – w warstwie werbalnej – do tego, aby spełniało ono wymagania "sprawiedliwości i jawności" (zob. wyr. TK z: 10.7.2000 r., SK 12/99, OTK 2000, Nr 5, poz. 143; 9.7.2002 r., P 4/01, OTK-A 2002, Nr 4, poz. 52; 12.7.2012 r., SK 31/10, OTK-A 2012, Nr 7, poz. 91; z zakresu prawa do odpowiedniego ukształtowania postępowania wyłącza prawo do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki także P. Wiliński, Konstytucyjny standard prawa do sądu, s. 212), to jednak należy uznać, że obejmuje ono wszystkie trzy wymagania statutowane w treści art. 45 ust. 1 (zob. TK w wyr. z: 19.2.2008 r., P 49/06, OTK-A 2008, Nr 1, poz. 5; 26.2.2008 r., SK 89/06, OTK-A 2008, Nr 1, poz. 7; 18.10.2011 r., SK 39/09, OTK-A 2011, Nr 8, poz. 84; A. Wróbel, Prawo do sądu, s. 216; *tenże*, Glosa do trzech wyroków, s. 209; Z. Czeszejko-Sochacki, Prawo do sądu, s. 102; P. Hofmański, Prawo do sądu, s. 274; M. Kłopotcka, Prawo do sądu, s. 72; A. Kubiak, Konstytucyjna zasada, s. 202). Współkształtują one zatem łącznie treść omawianego elementu prawa do sądu, wyznaczając w sposób ogólny i wymagający dalszej konkretyzacji (zob. wyr. TK z 6.12.2004 r., SK 29/04, OTK-A 2004, Nr 11, poz. 114) konstytucyjny, konieczny standard odpowiedniej procedury sądowej, zapewniającej rzeczywistą realizację prawa do sądu (zob. też A. Kubiak, Konstytucyjna zasada, s. 232). Ten standard stanowi punkt odniesienia do oceny – w rozpatrywanym aspekcie – rozwiązań, które są przyjmowane w poszczególnych postępowaniach sądowych.²

18. Za zasadny należy uznać pogląd, że wszystkie trzy wymagania – sprawiedliwe i jawne rozpatrzenie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – są równorzędne z punktu widzenia ich znaczenia dla wyznaczenia konstytucyjnego standardu odpowiedniego ukształtowania postępowania sądowego (zob. A. Kubiak, Konstytucyjna zasada, s. 228 – wyraźnie co do wymagań sprawiedliwego rozpoznania sprawy i jej rozpatrzenia bez nieuzasadnionej zwłoki), jakkolwiek pierwsze z nich – sprawiedliwe rozpatrzenie sprawy – jawi się jako najpojemniejsze i najczęściej stanowi punkt odniesienia do oceny konkretnych rozwiązań ustawowych. Równorzędność trzech kryteriów odpowiedniego ukształtowania postępowania sądowego oznacza, że żadne z nich *a priori* nie powinno być faworyzowane lub traktowane jako mniej ważne w stosunku do pozostałych, a także, że ocena, czy standard konstytucyjny *in casu* jest spełniony, uwzględniać powinna – w zakresie, w którym określone rozwiązania procesowe wiążą się z materią przynależną do obszaru więcej niż jednego z tych kryteriów – konieczność wzajemnego ich harmonizowania ze sobą, a nie przeciwstawiania sobie nawzajem (zob. wyr. TK z: 9.7.2002 r., P 4/01, OTK-A 2002, Nr 4, poz. 52; 11.3.2003 r., SK 8/02, OTK-A 2003, Nr 3, poz. 20; 26.1.2005 r., P 10/04, OTK-A 2005, Nr 1, poz. 7; 9.1.2006 r., SK 55/04, OTK-A 2006, Nr 1, poz. 1; 1.7.2008 r., SK 40/07, OTK-A 2008, Nr 6, poz. 101; 15.4.2009 r., SK 28/08, OTK-A 2009, Nr 4, poz. 48; 21.7.2009 r., K 7/09, OTK-A 2009, Nr 7, poz. 113). Z założeniem tym koliduje stanowisko, według którego aspekty związane z szybkością i sprawnością załatwienia sprawy powinny w zasadzie być postrzegane jako drugorzędne w relacji do aspektów

---

² Safjan, Bosek, Konstytucja RP – komentarz, wydanie elektroniczne Legalis 2016

odnoszących się do rzetelnego rozpatrzenia sprawy (krytycznie co do tego podejścia również A. Kubiak, Konstytucyjna zasada, s. 228; zob. jednak wyr. TK z: 13.5.2002 r., SK 32/01, OTK-A 2002, Nr 3, poz. 31; 30.3.2004 r., SK 14/03, OTK-A 2004, Nr 3, poz. 23; 18.2.2009 r., KP 3/08, OTK-A 2009, Nr 2, poz. 9 i M. Kłopotcka, Prawo do sądu, s. 74; zob. też poniżej Nb 116). Równorzędności trzech wymagań statutowanych w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP nie zmienia okoliczność, że jedno z nich, tj. jawność rozpatrzenia sprawy, może podlegać w określonym zakresie oraz pod pewnymi warunkami uchyleniu na mocy szczególnego unormowania zawartego w art. 45 ust. 2, podczas gdy dwa pozostałe – sprawiedliwe rozpatrzenie sprawy i rozpatrzenie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – nie mogą w żadnym wypadku, w którym nie wchodzi w rachubę wyłączenie prawa do sądu (art. 77 ust. 2 Konstytucji RP), zostać wyeliminowane (zob. w tej kwestii art. 77). W sytuacji, w której dochodzi do wyłączenia jawności rozpatrzenia sprawy w granicach określonych w treści art. 45 ust. 2 zd. 1, wymaganie to nie ma zastosowania przy ocenie, czy postępowanie sądowe jest odpowiednio ukształtowane, w związku z czym nie wchodzi w ogóle w rachubę kwestia uzgodnienia tego nakazu z pozostałymi wymaganiami określonymi w art. 45 ust. 1.³

19. Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że art. 244 k. p. c. w w/w zakresie narusza normy art. 2 i art. 45 ust. 1 Konstytucji nie sprzyjając realizacji zasady demokratycznego państwa prawa i prawa do sądu.

III. Zarzut niezgodności m. in. art. 117 § 5 k. p. c. z art. 79 ust. 1 i art. 188 pkt 5, art. 10 ust. 2 i w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji.

20. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji „każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji.”

21. **Art. 79 ust 1 Konstytucji ustanawia wyłączną kompetencję Trybunału Konstytucyjnego w przedmiocie rozstrzygania o skargach konstytucyjnych i ich zasadności.**

22. **Potwierdzeniem wyłącznej kognicji Trybunału Konstytucyjnego w sprawach skarg konstytucyjnych jest również art. 188 pkt 5 Konstytucji, który stanowi, że Trybunał Konstytucyjny orzeka w sprawie skargi konstytucyjnej, o której mowa w art. 79 ust. 1.**

23. Abstrahując od powyższego, należy zaznaczyć, że stosowanie k. p. c. na podstawie – *nieobowiązującego już* - odesłania z art. 21 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym z dnia 22 lipca 2016 roku oraz obowiązującego w art. 36 ustawy o organizacji i

---

³ Safjan, Bosek, Konstytucja RP – komentarz, wydanie elektroniczne Legalis 2016

trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym z dnia 30 października 2016 roku (tożsame odesłanie zawarte również w poprzednich ustawach o TK) jest obarczone pierwotną wadliwością, gdyż odesłanie to dotyczy stosowania przepisów k. p. c. wyłącznie do postępowania przed Trybunałem, a nie do postępowania, które nim nie jest. Art. 36 nowej ustawy (a poprzednio art. 21 ustawy o TK z 22.07.2016) stanowi, iż „w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania przed Trybunałem stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 1822 i 1823).”

24. Zgodnie z przepisami zarówno kodeksu postępowania cywilnego jak i ustawy regulującej tryb działania Trybunału Konstytucyjnego momentem wszczęcia postępowania przed Sądem lub Trybunałem jest złożenie pisma procesowego wszczynającego postępowanie. W przypadku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym jest to moment złożenia skargi konstytucyjnej. Stosując wnioskowanie a contrario uznać należy iż do chwili złożenia skargi konstytucyjnej postępowanie nie toczy się przed Trybunałem Konstytucyjnym, a więc w przedmiotowym okresie przygotowania skargi konstytucyjnej w postępowaniu nie obowiązują przepisy kodeksu postępowania cywilnego.
25. Podkreślić także należy, że ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, która weszła w życie z dniem 19 grudnia 2016 r. zawiera odmienne od dotychczasowych określenie delegacji ustawowej sądów powszechnych do działania przy przygotowaniu do wniesienia skargi konstytucyjnej. Art. 44 ust. 2 Ustawy o organizacji i trybie postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym aktualnie brzmi „W razie niemożności poniesienia kosztów pomocy prawnej, skarżący może złożyć do sądu rejonowego swego miejsca zamieszkania wniosek o ustanowienie dla siebie adwokata lub radcy prawnego z urzędu.”
26. W nowej ustawie regulującej tryb działania Trybunału Konstytucyjnego pominięto dotychczas używany w ustawach o TK zwrot „na podstawie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego”. Oznacza to, że ustawodawca zrezygnował z możliwości badania przez sąd rejonowy zasadności wniosku na rzecz jedynie czynności procesowej w postaci wyznaczenia i ustanowienia pełnomocnika z urzędu przez Sąd na wniosek strony.
27. Wobec jednoznacznej treści ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym brak jest podstaw prawnych do stosowania „odpowiednio” przepisów kodeksu postępowania cywilnego i do badania przez sąd powszechny istnienia podstaw formalnych skargi i oceny czy skarga jest zasadna albowiem norma z art. 36 i art. 44 ust. 2 ustawy o organizacji i trybie postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym nie przewiduje w ogóle możliwości stosowania kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu przed wniesieniem pisma procesowego wszczynającego postępowania przed Trybunałem.

28. Uprzedzając ewentualny zarzut celowościowego stosowania norm kodeksu postępowania cywilnego przypomnieć należy, że w wyroku z 17 listopada 2011 r. wydanym pod sygn. akt V CSK 351/07, LEX nr 361317 Sąd Najwyższy wskazał, że zastosowanie wykładni, w której interpretator odchodzi od sensu językowego przepisu, może być uzasadnione tylko w wyjątkowych okolicznościach, ponieważ „adresaci norm prawnych mają prawo polegać na tym, co ustawodawca rzeczywiście wyraził, a nie na tym, co chciał uczynić lub co uczyniłby, gdyby znał nowe lub inne okoliczności. Reguły odstępstwa od jasnego i oczywistego sensu językowego wynikającego z brzmienia przepisu wymagają szczególnej ostrożności przy ich stosowaniu i zobowiązują do wskazania ważnych racji mających uzasadniać odstępstwo od wyniku poprawnie przeprowadzonej wykładni językowej.

29. Należy wskazać, że wydanie – na skutek złożenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej - przez Referendarza Sądowego postanowienia oddalającego tenże wniosek (art. 117 § 5 k. p. c.) uzasadniając jego oddalenie tym, że ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie jest potrzebne, gdyż prawo do skargi konstytucyjnej przysługuje wyłącznie w przypadku wydania w sprawie ostatecznego wyroku przez Sąd powszechny, a nie w przypadku wydania opinii o braku podstaw do wniesienia skargi konstytucyjnej (która nie podlega żadnej merytorycznej kontroli według Referendarza Sądowego) jest naruszeniem wyłącznej właściwości Trybunału Konstytucyjnego do oceny dopuszczalności i istnienia podstaw skargi konstytucyjnej.

30. Mając na uwadze powyższe należy podnieść, iż ani sąd powszechny ani asesor sądowy nie może działać w zakresie wyłącznej właściwości Trybunału Konstytucyjnego powołanego o rozpoznawania skargi konstytucyjnej oraz stwierdzania jej dopuszczalności, inaczej dochodzi do naruszenia art. 79 ust. 1 i art. 188 pkt 5 Konstytucji.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak w petitum.

Pełnomocnik z urzędu:

RADCA PRAWNY

Robert Włorek

Załączniki:

1. postanowienie Sądu Rejonowego w T z dnia września 2017 roku wydane w sprawie o sygn. akt
2. decyzja Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia października 2017 roku (otrzymaną w dniu 19 października 2017 roku) wraz z kserokopią koperty,
3. wniosek o ustanowienie pełnomocnika z 29.07.2017 r.
4. wydruk z Centralnej Informacji KRS skarżącej (odpowiednik odpisu aktualnego),
5. pismo procesowe M Sp. z o. o. z dnia .11.2016 r.

6. wyrok Sądu Apelacyjnego w K z dnia czerwca 2017 roku sygn. akt
wraz z uzasadnieniem,
7. wyrok Sądu Okręgowego w K z marca 2016 roku sygn. akt
wraz z uzasadnieniem,
8. pięć egzemplarzy skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.